

Referat despre comicul din operele literare

Comicul este " o categorie estetica ce desemneaza un fenomen care provoaca rasul si care nu pericliteaza existenta celor implicati ". Aceasta categorie estetica nu exista in afara umanului deoarece unele aspecte din natura sunt comice numai in masura in care amintesc aspecte asemanatoare din viata oamenilor. Sfera comicului (desi el provoaca rasul) este mai ingusta decat cea a notiunii de ras, deoarece aceasta din urma poate fi provocat si de stari fiziologice sau psihice (nervozitate, bucurii).

Comicul are la baza contrastul dintre frumos si urat, dintre esenta si aprenta, dintre valoare si non-valoare, dintre scop si mijloace, dintre vechi si nou, dintre viu si mecanic, dintre intentia de realizare si rezultatul lui.

Din punctul de vedere al surselor, principalele tipuri de comic sunt :
de situatie (obtinut prin relatarea unor intamplari, a unor situatii nefiresti in care se afla personaje),
de moravuri (realizat prin infatisarea unor aspecte familiale, sociale, politice, care constituie o abatere de la moralitate),
de caracter (izvorat din comportarea personajelor, din atitudinea lor si din ipostazele in care acestea sunt prezentate) si din limbaj si din nume (realizat prin felul de a se exprima al personajelor - ticuri verbale, nonsensuri, paronime, pleonasme, tautologii etc).

Formele principale ale comicului sunt umorul, ironia, satira, sarcasmul si grotescul.

Umorele este forma comicului care presupune bunavointa, simpatie si intelegerea superioara fata de moravuri sau mici defecte de care se rade. Acestea sunt vazute ca rezultand din limitele firesti ale conditiei umane.

Umorele presupune o dispozitie aplecata spre gluma, disimulata sub o aparenta de seriozitate. Ii este proprie, pe langa larga intelegere omeneasca, si o oarecare compasiune, nefiindu-i specifica niciodata sanctionarea drastica si negarea totala. In functie de tonalitatea sa afectiva umorul poate avea forme diferite : stenic, vesel (jovial), dar si negru, absurd si tragic.

Ironia este o forma a comicului care consta in contrastul dintre ceea ce spune aparent un enunt si sensul lui adevarat pe care cititorul sau ascultatorul il descifreaza din context. Ea exprima contrariul a ceea ce pare ca vrea sa comunice, o iritare, o nemultumire determinate de inversarea unui raport natural, normal, moral. Cel ce foloseste ironia este insetat de ordine, de dreptate si in fata contrariului, resimte dorinta de a rade cu dispret de manifestarea erorii, a nefirescului.

Prin ironie se realizeaza persiflarea, zeflemeaua, batjocura infatisate in forme de expunere disimulate, opuse celor gandite.